

lige, saa maa det dog bemærkes, at der i det sidste Aar har været en Standsning, og det 10 Tommers Pantser kunne de store pantserbrydende Kanoner ikke gennembrude. Her er altsaa en Mangel ved Skibet, og hvorledes den skulde kunne rettes, uden at Bevillingen forøges, hvilket jeg ikke tror vil være raadeligt, og hvortil jeg heller ikke tror, at det ærede Thing vil gaa med, fornaar jeg i dette Dilemma ikke at sige, men det forekommer mig, at det var en Gjenstand, der vel var værd at tage under alvorlig Overveielse for det høitærede Ministerium og dets 12 Fods Direktør, om der ikke kunde træffes Forandringer i Skibet, hvorved det Arbeide, der var gjort, ikke blev spildt, men hvorved Kanonerne kunde faa en tryggere Beskyttelse end dette 6 Tommers Pantser paa Kasematten. — Jeg skal dermed forlade dette Spørgsmaal og gaa over til det andet Spørgsmaal, det om Forstærkningen. Den høitærede Minister yttrede det Ønske at hende Landsthingets Stemning, inden han her fremkom med Endringsforslag. Jeg kan være fuldkommen enig med ham i, at det i Reglen er en fuldkommen rigtig Saktil fra Ministeriets Side, men jeg tror just ikke det slaar til ved Finantsloven. Jeg tror, at Landsthinget, for ikke at bringes i et fløvt Forhold til det andet Thing, absolut maa fordræ, at de Forslag til forøgede Bevillinger eller nye Bevillinger, der skulle fremkomme her i Thinget, indbringes af Ministeriet, og jeg tror, at et enkelt Medlem eller enkelte Medlemmer ikke gjerne — og det med god Grund — fremkomme med saadanne Forslag, saa at vil den ærede Minister have Bevillingen til Forstærkningen, tror jeg, det er hans Pligt selv at komme med Forslag derom. Naar den høitærede Minister med megen Upartiskhed og Billighed anførte de Grunde, som i det andet Thing ere gjorte gjældende mod at indkalde Forstærkningen, f. Ex. at det rammer Enkelte og især de usformuende Klasser meget haardt, fordi de Klasser, som nu skulle indkaldes, have opfyldt deres Børnepligt under Friskøbsessystemet, og altsaa bestaa tildeels af Stillingmænd, saa kan jeg nok give ham Ret i, at det har Noget at sige; men det

forekommer mig ogsaa, at han har Ret i, at det kan ikke være nogen afgjørende Grund, naar det af andre Grunde er nødvendigt eller nyttigt, at Forstærkningen kommer ind, og ligesaa maa jeg give ham fuldkommen Ret i, at, naar man anfører, at denne Del af de Børnepligtige har været indkaldt i 1863 og deltaget i Krigen, saa er det jo en bekyndt Sag, at de netop af den Grund ingenlunde fik den fornødne Uddannelse, idet der manglede Tid dertil. Jeg kan altsaa være fuldkommen enig i, at det er ønskeligt, at Forstærkningen indkaldes, og det forekommer mig, at den ærede Minister anførte en yderligere Grund for Ønskeligheden, ja for Nødvendigheden deraf, nemlig den, at man ellers ikke til næste Vinter kunde begynde at arbejde paa Revisionen af Hærloven i Ministeriet for det følgende Aar at forelægge Sagen for Rigsdagen, idet det jo er nødvendigt, at et slikt Arbeide begyndes et Aars Tid, før det kommer til at foreligge os. Men jeg tror, der er endnu en Grund, hvorfor den ærede Minister maatte være opfordret til at fastholde dette Forslag, og det er Hensynet til dette Thing. Dette Thing gik jo nemlig med Ministeren isjor og holdt med stor Fierhed paa, at Forstærkningen skulde indkaldes, og i denne Henseende var det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sjælland) meget uretfærdigt mod Thinget; thi det er vel sandt, at vi, som han sagde, frasaldt denne Forbring, men vi frasaldt den af ganske særegne Grunde, vi frasaldt den, da det Ministerium, der havde stillet Forbringelsen til os, var gaaet af. Men jeg tror, at det nuværende Ministerium skylder Landsthinget at indbringe Spørgsmaalet paany iaar; thi, var det rigtigt isjor at indbringe det, og var det rigtigt, at Landsthinget da støttede Ministeriet i denne Sag, saalænge som det kunde, uden at udsætte sig for større Ulemper, saa tror jeg, Ministeriet skylder Landsthinget at give det Leilighed til at udtale sig derom iaar, og det forekommer mig, at der er saameget mere Grund dertil, som det er med et meget ringe Flertal, at denne Sag blev afgjort i det andet Thing, saa jeg for mit Vedkommende nærer ikke stor Tvivl